

Sy-li spěwał,
Pilnje dźěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatosk
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje dźělaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh éi khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

Sserbske njeđzelske lopjeno.

Wudawa so kóždy šobotu w Smolerjez knihiciziscežerńi w Budyšcinje a je tam ja šchwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostacž.

Njeđzela Cantate.

Šaf. 1, 13—18.

Cantate, to rěka: spěwajće! Spěwajće temu Knjesej nowy khěrluscy, pschetoz wón čini dźiwny. Dźiw wschitlich dźiwow je, kotryž je Bóh tón Knjes činił, jako je Jesusa wot mornych sbudził a s khwalbu a s čzesću kónował a sa krala powyschil, kiž w njebjesach knjezi a s dobom hnadnje na naš spomina, kotsiž hišće na semi khodžimy. Haj, spěwajće temu Knjesej wschitón šwět! Spěwaj tež ty we šwojej wutrobje a njesapomń, kotre bėdženje je šo twój Šbóžnik bėdžil, kotre dobyće je dobył, kiž je šmjerczi móž wsał, žiwjenje pak a njesachodnosć na šwětlo pschijnješ.

Alle što by jeho dobyće nad šmjerczu pomhało, hdyž njeby tež dobyće nad mozu hrěcha bylo? Što pomha šwontowne wušwobodženje wot šwojstow šmjercze, hdyž njemohli šnutštownje wumoženi byč wot mozy hrěcha? Šutry šu rukowanje sa šwjatki. Tón horještanjny a š njeju powyscheny tež šnutštowne wobnowjenje čłowještwa štwori. A temu je šo šydnyl š prawizy we wyškofšći, š temu je wot Wótza Ducha pošklał, šo bychmy nowe štworjenje byli.

My pak dyrbymy temu Duchej, kotrehož je pošklał, w naš škutkowacž dacž a nješměny nowemu žiwjenju, kotrež je do naš šplodžil, šo šadušycž dacž. Nascha dženšnišcha epistola poškasuje nam, kaš šo duch a čželo, čžlowjeł noweho naroda a štary šadam se šobu bėdžitaj.

Na jenym boku steja špytowanja naščeje šamšneje wutrobny, kotrež naš š hrěchej wabja, a na druhim boku Bóh tón Knjes šteji, kiž naš š dobremu wabi. Što je w tebi móžne? To je to praschenje:

Što je twój wodžet — Bóh tón Knjes
abo lóšcht wutrobny?

Wopomń: 1. Bóh pruhuje — lóšcht špytuje,
2. Bóh je wschěch dobrych darow žórkło —
lóšcht je žórkło šmjercze.

1. Njeh žadny, hdyž budže špytowany, njerjetnje: Ja budu wot Boha špytowany. Pschetoz Bóh njeje špytował š štemu a wón nikoho njespytuje. Ně, Bóh je šwěrný a nicžo šleho na nim njeje. Wón nima špodbanye nad šmjerczu hrěšnika, ale šo by šo wón wobrocžil a žiwny byl: kaš mohł wón šam špytował š štemu byč? Štrach šhrěšćicž je wschał tež wot Boha šobu šaplecženy do čłowskeho žiwjenja. Ššes njón naš pruhuje, ale wón naš njespytuje a njewodži naš kaš, šo bychmy šhrěšćicž dyrbjeli a šo by wón bóle we winje byl hačž my. Špominaj na špytowanje přenjeho a drugeho šadama! Bóh je přenjeju čłowjełow pruhował, jako šštom pošnacža teho dobrego a šleho do šahrody Eden šadži, njeje pak jeju š štemu špytował. To bėšche wina špytowanja š štemu a šlabošće a njeošlušchnošće jeju wutrobom. Tež Jesusa, teho drugeho šadama, je Bóh pruhował, wón pak je wobstał, jako bėšche pošlušny hačž do šmjercze a bu šwěrný namatany.

Dokelž smy nětk Ğadamowe džěczi a Ğhrystuřkome stawy, budžemy spytowani kaž wonaj. Tež nam je prajene, sčtož čzinič a čžehož řo wostajicž mamy. Ğdnyž nětk Bože kasuje pschěstupimy, dha řmny jenož my winowaczi, niz pař Bóh tón Ğnjēs. Spytowani budžemy wschitzy, řhudzi tař derje kaž bohaczi, řhori kaž řtrowi, čzi, kotřiz řu wot nješboža domachpytani, kaž wobřboženi teho řwěta a najřbožownišči, kotrymž řo wschitko derje radzi. A kóždy ma řwój wořebity nadawř, mjenujzy, řo by řwěrnoscž wopokasaj, kóždemu pař tež řtrach hrořy, řiz móže jeho wo njebjeske kralestwo pschinjescž. Ale Boža luboscž wabi nař, řo njebyřmny řo do řtracha podali a řo byřmny w pruhowanju wobřtali. Ğenož nařcha wutroba, kotraž je ř řtemu pschihilena, je na tym we winje, řo budže Bože pruhowanje řa nař ř spytowanju a spytowanje nařche řkazenje. Duž dha prasčej řo: řčtó je twój wóđeř, Bóh tón Ğnjēs abo lóřčt twojeje wutroby, a wopomá: Bóh pruhuje — lóřčt řpytuje.

2. Bóh je wsčěch dobrych darow žórko — lóřčt je žórko řmjercže. Wschitkón dobry dar a wschitkón dořonjany dar pschindže ř wyřkóscže dele wot Wótza teho řwětkla, pola kotrehož njeje žane wotměnjenje ani wobroczenie teje řwětkoscže a čžěmnoścže. Čžłowjekowa luboscž a řwěrnoscž řo pscheměnja, Bóh wostanje, řajřiz je, wón wostanje luboscž. Wřcho dobre, lute dobre wot njeho wuřhadža. Wón je daricžel lutyh dobryh darow, tež w tym, řčtož nješrořymimy, řamo w tym, řčtož nam tu čžěmne je a řo nam řčtóbne byč řda. Něčtózřkuli budže to we wěčžnosčzi řpóřnacž. A tehodla je wschitko, řčtož wot Boha pschindže, dobre, dokelž nam pschēs to najwjetřřchu dobrotu wopokasuje, mjenujzy, řo nař ř wěčžnosčzi pschihotuje. Ğswjaty japosčtol wořebje na „řłowo“ pokáže, kotrež jako móž Boža čžłowřku wutrobu wobnowi. Wón je nař řplodžil po řwojej woli pschēs řłowo teje wěrnoscže, tař piřche řwji. Ğafub. Tu je žórko wsčeho řboža, to řłowo wěrnoscže dyrbi nař do wsčej wěrnoscže wóđicž. A temu dyrbi řo přědowacž tuto řłowo wěrnoscže, řo byřmny čzi přěřřřči byli jeho řtworjenjom, to řěka: řnježicž dyrbimy nad wěžami teje řemje. Lóřčt teje wutroby pař čžini nař wotročřkow teje řemje. W řjecžasach řlych pocžinkow wschitzy leža, řiz řo wot čžělnyř lóřčtow wabicž dawaju, wot wopikřtwa, wobžranřtwa, njeřpóžčiwoscže, řjenježneje luboscže a wschitřlych řyř žadořčžow, kotrež pschecžimo duřřhi wojuja.

A nětk pohladaj na nješrořomne řtworjenje. Ğwěřdy po řwojich pucžach řhodža, mřócžele řwoju wodu dawaju, wětry pschindu a džejja, kaž je postajene wot teho Ğnjēsja wschitřlych wěžow, řčtomny řwoje řłody pschinjěřejja a řemja řo kóžde lěto ře řwojej řelenej drařtu wóđžewa, kaž je jeje řakoń. Čžłowjek pař, řiz dyrbjaj w řwobodnosčzi řwojeje wutroby čžinič, řčtož tamne řtworjenja nuřowane čžinja, řwoju řwobodnosčž njewužitnje wužiwa a řo wotwobrocža wot teho, ř kotrehož řmilnosčže žimy je a kotrehož prawiza jeho džej wote dnja džerži. A tař řkóncžnje ř jeho řnadny wupadnje a budže řwjasany ř řjecžasami čžěmnoścže, řbity ř wěčžnej čžwilu, poniženy pod wschitřke řtworjenja.

Ččtóz pař Boha teho Ğnjēsja řebi řa wóđžerja wuřwoli, teho wón powyřřči. Řiz je nař něhdy řtworiř ř řwojej podomnosčzi, tón nař tež ř tej řamej wobnowi, hacž runje běřmny ju řhubili, a čžini nař řřonu wsčeho řtworjenja, řnjēsow w pschichodnym řwěčže, wyschřřlych hacž řamnyř jandželow, kotřiz řkuzja, hdyž my řnježimy. Duž

daj řo wot Boha teho Ğnjēsja wóđicž, řo by tež junu powyřřeny byř ř tej krařnosčzi Božich džěczi, ř „přěřřřim jeho řtworjenjom“ a prošř:

Řostorhaj, řbij, řlamaj tudny
Tu móž rořřlobjenja wřřchu,
Ğpomá, řo tebi čžłowjek řhudny
W řmjerczi njeje ř wužitřku;
Řosběhř ř proča hřěčow jeho,
Wucžičř hada řymjo tu,
Wumóz nař wot wsčeho řłeho,
Daj nam wschitřim řwobodu.

Ğamjen.

R. w B.

Japosčtolřke powuczenie wo krařnosčzi a pschecžiwjenju hřěča.

Ğaf. 1, 13—18.

Ğłóř (141): Ğad Ğadamowy řlasyl je atd.

Ğlej! spytowanje pschihadža
Řo wschělich řčžěřčach tudny,
A mřlena je wutroba
Řam rad pschēs řtrachne řludny.
Duž řpytany
Řař Ğnjēsowy
Čžje wotročřř pschēs řřym řřho-
A posřicža [wacž
Ğe řhonjenja,
Ččtož móže wobarnowacž.

Ğdže řwoje byřlenje hřěč ma,
Řam wobřim najřčtóbniřřhi,
A řař řo hřóřbnje rořřynja
Řař nješrad najřtrachniřřhi,
— To prajicž nam
Čžje řuřnikam
Tu Ğnjēs pschēs japosčtola. —
Řjěch pschēs řludom
A pschēs horyom
Řař řnada Boža řřhowa! —

Bóh nješpytuje ř řtemu nař;
Wřřař Wóčžez dobročžimny
Ře, kotřiz řpyta kóždy čžaj
Řryč pschēs řčłodu nař miřy.
Lóřčt řčłódnny je,
Řiz řpytuje,
Ğdnyž wabi nař a čžěhne,
— Řař nješrořnyř
A nješřmannyř;
Řam řtrachny nješpi řenje.

Ğdnyž potom podjal lóřčt pař je,
Hřěč porodži džě prošče;
Řař hřěč, hdyž dořonjany je,
Do řerej řmjercže řrořče!
Duž nješřludžmy
Ğřo na nihdy! —
Pschēs řřym řo řhutnje bójmy!
Ğa řwěžu nam
Řař, ř nješřejřam
Wřřař řatej, řwóřnje řójmy! —

Bóh Wóčžez řwětkla wěčžny je;
Wřřčón dobry dar wot njeho
A dořonjany řřicžuje
Ğřo ř poknosčže nam jeho;
Wón řplodžil je
Řař miłostnje
Pschēs řłowo prawdy řwjate,
Ğo přěřřřim nam
Řoh' řtworjenjam
Ře džěczi prawo řate. —

U.

Řčžějna wiřřen.

Ředny duchowny, kotřiz dyrbjěřče kóždu nješřelu přědowacž a mješěčhe tehodla řřěřka řřladnosčž, ras jeneho druřeho hacž řebje řameho přědowacž řřřřčěč, powjedasčhe, řo řebi wón mješto teho řusto wsčěřne dny wonka w Božej krařnej pschirodže pschēs přědowacž řawa a mješěčhe — řmahowate řitne řono abo řamjen, řtacžatko abo řwětkla jemu řusto dořčž řpodžimne Bože miřřle pscheradžowachu a nješapomnite řłowa pschiwóřachu.

Ğař je wón ras pschēs wiřřenju w poknej řčžěwnej krařnosčzi řtař a ř nješřodobanjom řpyřnyř, řo wsčě lóřřčhe řrone, řwjadle

Łopjeschka hyschcze mjes hñehbelymi łezniczkami won łutachu. Łonle napohlad beshche jemu wotstorkowazy byl — won bė mēnil: na zyle wotemrjety, wusłhnyjety schtom njeje tał njeprschijomnje hladacz, faž na tele łkajate łopjeschka mjes mlodej nalētnej pychu. Duž je jemu wischeń pschivolaka — abo won bė s najmjeńšcha, dofelž mējesche wot Boha wotewrjenej wuschi, te słowa froshymicz mēnil:

„Slej, tajki napohlad to dawa, hdyž cžlowjek jeno swontownje a psched ludžimi Khrystuřowe mjeno wusnawa a řo se łezenjom debi, kiž ma nahlad nalētneje mozy a blyšcēž tuteho rjaneho pozčařa — ale pbdla teho jemu tola hyschcze wschelake řwētne wēžy a wschē stare njeřhmane řamownosče pschiwisłujaja, mēsto teho řo bychu řo wone s nowym řiwjenjom, jeho pschēžolmjazym, řwotstorkowale a řwotpadowale.“

Řaj — řchtōž tał zunjo Boži hłōř s bjesřiwjeniteje řtwōrbhy won řlyšchi, ma dwojaki wužił s wukhodom do pola a łēřa! Řnjes řesuf s jwoje pschirunanja lilijam na polu a wroblej na řlēsche wotewřal — wo winowym pjeńku a wo řonopowym řornu, wo řigowzu a wo paštryjowej wozzy je wōn řwojim wuczobnikam powjedal, řo by jim na tym Bože řłowo wukładowal. Ale wōn je pschi wschēm tym tež do Božeho domu, do templa řhodžil, a řchtōž dha mēni, řo na jeho pschilad powolacz mōz a prajicz řmēcēž: „ja řo tyřazřōcz łēpje wonka w Božej rjanej řtwōrbje na jeho rjanhy dživach natwarjam“, tōn dopomni řo teho řłowa, łotrež je řbōžnik prajil: „Řjewēřtaj wōj, řo ja bycz mam w tym, řchtōž mojeho Wōtza je?“

F.

Njebjeski wōtžny dom.

(Ř. Gerhardt.)

Eswojemu lubemu staremu řchulřtemu towarřchej

Augustej Řostokej,

wumjeńkarnej we Wulřich Debřezach,

s pscheczelnemu dopomnjenju a ł wopomnjenju řtary řchulřti řuřřod řurij Brōřk.

Esym jeno hōřcz na řemi,
Tu řtatoł řadhy njej;
We njebjesach pał je mi
Dom wōtžny ł pschēbyłkej.
Tu njepokojny řhodžu,
Mēr wēcžny řmēju tam,
Řdžež Božu hnadu řłodžu
A řbōžny řwjatol mam.

Řchto dha je řa mnje mēlo
Řow moje řiwjenje,
Řacz jeno nufu, dželō
Wot mojej mlodořcē?
Řak husto wodnjo, nozy
Esu řhwilki wschelake
We starořczi a w prōzy
Esō řa mnje minyle.

Mje wschelke wōtre wētry
Esu husto řtrōžile,
Řlyřł, hrom a wichor řhētry
Dořcz řu mje řtyřchile.
Esym hidjenje a řłōřcē,
Řiž njebēch řařłuzil,
A hrořne pschecziwnosče
Tež cžishe pscheczēřpil.

To wschal tež lubi řtari
Esu nadořcz řhonili;
Duž tež řu w řwētnej hari
Řam ł radže, trořchtwi.
Řak mējachu řo bēdžicž
A wutracž bolōřcē,
We wschelkej hrořy ředžicž
Ač husto řtyřknijwe.

Čzi řromni pucžowachu
Wschal řtajnje tam a tu
A řtatoł pschemēnjachu
Eswoj prēńřchi se řrudžbu.
Esu njekli řchiž — hacz wuschli
Esu psches řmjercž cžēřnosčzi
A ł řwojom łōņzej dōřchli,
Do rowa řhowani.

Do řboža řaž do nufy
Esym tež ja podal řo,
A njeřřym we tym řuřy,
Řchtož je jim řtako řo.
Wscho dyrbi pschēbēdžene,
Wscho pscheczēřpjene bycz;
Se wscho pał pschewinjene,
Mēr wēcžny budu mēcž.

Řēłł čžu wřchal dale řtajicz
Eswoj řijesčł wandrowřli,
Řał řwētej čžu ja prajicz:
„Řow řo mi njelubi.“
Řa drohu cžahnu radhy,
Řiž mje dom dowjedže,
Řdžež luby Wōczēž s hnadhy
Čhže wēcžnje řřchewicz mje.

Wēm hōřkach řwōj řraj wōtžny,
Řdžež wot jandželow tam
Esō řhwali wschēhomōžny,
Řiž wschitko, wschitko řam
We řwojich řutach nořy
A řdžerži najłēpje;
Řaj, łōždeho, řiž prořy,
Tež řbēha, wumōže.

Ač, tamny dom, tōn wōtžny,
Se moje řadanie,
Řak řym ja tola řprōžny
Esweł pschēřchol nimale.
Čžim dlēje tudy řhodžu,
Čžim mjenje wjeřla mam,
Řiž s wutrobu ja řodžu. —
Wjaz' řrudžhy namakam.

Řow řte je hōřpod'wanje
A hōřja psche wjele;
Duž wuřlyřch řdychowanje:
„Ač, Božo, wuřřchēń mje
A cžin łōņ drohowanja,
A, hdyž řo lubi cži,
Tež wschēho prōžowanja;
Esōřcz domřhōd řbōžny mi!“

Řdžež řym řo dotal bēdžil,
Mōj pschēbyłł njeje tu;
Esym dołho dořcz tu ředžil,
Dha potom wuczahnu.
A řchtož řym řrjebał tudy,
Wscho w řwēcze wōřtanje;
Esym wuřdychowal řhudhy, —
Dha pohřjebaja mje.

Čy pał, o moja radořcz
A řwēłko řiwjenja,
Čy cžehnjesč, moja řadōřcz,
Mje ł řebi do njebja;
Do doma, hdyž je řrařne
A wēcžne wjeřele,
Řdžež řwēczi řłōņzo jařne
Ča duřche wēřjaze.

Tam čžu ja wēcžnje bydlicz,
Řiž jako řufobny,
Tam čžu ja s tymi řydlicz,
Řiž s řrōnu debil řy.
Tam budu řaspēwajo
Wo twojej hnadže wschej
A řbōžnje wotpocz'wajo
Eswoj řwjatol řhwalicž řej.

Džeczō jako Boži pokōł.

Řornczēřłski miřchtr řurž bēřche wustojny dželaczēř a mējesche dobru řařłuzbu. Řeho řona dom w najřienřchim porjadku džeržesche a dželczō w bohabojořczi łublasche. Duž řo řbasche, řo řwōřbje njemōže na ničim pobrachowacz. Muž pał hinał myřlesche. Wōn bē teho mēńjenja, řo je řromnoscz řa řony a dželczō zyle dobra, řo pał wōn řaneho Boha w njebjesach njetrjeba. Wo tym řo wōn a jeho pscheczēłjo łōždy wjeczor řa łorcžmarřkim blidom s wjele naduwatymi prajidmami řabawjachu. Esō řo wōn po nēcžim s duřchu a cžēłom řwōřřtwo zyle druheho řnjesa řczini, to wōn njepytny; a tola wobřteji wotrocžłowřtwo, wo łotrymž s polnym prawom řēła: dasch-li cžertej maluřčł, wōn zylu řuku — haj řłōncžnje zyleho cžłowjeka wōřmje.

Řurž bu se řwojimi porjadnymi wopytowanjami łorcžny s wopilžom. Wōn džel wjazhy řařłuzesche, dylł ł řastaranju řwojeje řwōřby řrjebasche, řchto njedyřbjal jemu tehodla dylł a dylł řchłleńczłu popřchecz? tał řo wōn řam řamolwjesche. Řak bōřny bēřche s teho wschēdne, njeparomne nawuczenie nastalo, bu jemu hagle jařne, jako řo to psche husto řtawasche, řo wōn pol bjeswēdomnje domoj řhablasche. Wēřo jeho wobřhod pod tym cžēřpjesche. Wēřche-li wōn řtrōřby, cžinjesche řebi řamemu poroři a cžyřsche řo řařo polēřřchowacz; tola njepoczłnl mējesche jeho hižom psche jara we řwojej mozy, hacz řo njeby jemu pschēzo s nowa ł woli byl.

Ředhy wjeczor bēřche řurž wurjadnje njepomēřny pobyl, a řwojich řmyřłow łēdma hyschcze mōžny, mējesche wōn tola to nje-

jašne čučje, so by, jeli so tajši domoj wróćzi, žonje a džěczom s pohórščkom byl. Wón so psched nimi a psched sobu kamym hanibowasche; běšche džě jeho mila pobožna žona jeho hušto dosč se bylsami prošyla, so by so tola žadlaweho palenzpicža wostajil. Ně, wona nješmėdžišche jeho dženska wječor widžecz. Wlubny a rošhorjenny džěšche wón, město do swojeho domu, runje snapschecžnu stronu, a dokelž jeho spróžnosč pschewsa, wón něotre hodžiny pod jeny mštomom psched městom spasche. Sačo na ranje šmu mrěwšchi wotuczi, bė jemu tak hubjenje, so mēnjeshche, jeno dobry palenz móže tu pomhacž a — wón džě pucž jara derje suajeshche — bórny sašo we swojej forcžmje bedžiwšchi, wón tak činjeshche kaž wčžera.

Šiščezje njemóžnišchi so jemu nětko dompucž sdasche; wón dhrbjeshche daloko, daloko wot jow prjecž, khablasche k dwórnišchczu a kupi šebi billet sa jěšbu někotrych stazijow, so bychu jeho ludžo kóždy šlėd wo nim šhubili. Bjes praweho wjedženja, šchto čžini, tón nješbožowny muž potom sašo dale pucžowasche. Semu bė, kaž by jemu šnutškowny hłóš pschimołal: „Čžin, so swoje žiwjenje ščón-čžišč; ty nješby k ničemu wjazy hódny.“ Wot tajšchle šlych myšlow špytowany, wón na jeny moshče sašta a do žolmow rėki, rychle nimo bėžazeje, šhladowasche.

Duž něhdže pjeczłětny hólczik ščacžizy pschindže, so žyle do- wěrliwje porno njemu štupi a tež sobu do wody hladasche. Wopilž pak bėšche k temu šadwělnemu pschedewšacžu dóschoł, se ščotom do žolmow dele wšchēm šamoporokam a swojemu hubjenemu žiwjenju kónž ščžinicž, jeno „š dobrym lunkom“ čžyšche šebi wón prjedy hišchčezje šhrobłoscze k temu napicž. Wón pjenjes š kapšy wucžezje a džeshche k swojemu małemu šušodej: „Doběž wšchak do najbližichich šlamow a pschijješ mi šlesčku palenza, potom čži runje telko pjenjes darju, kaž tole jow.“ Džěczjo, so špodžiwajzy a š jašnymaj wóčžkomaj na njeho hladažy, prajeshche: „Mój nan ženje palenz njepije; wón praji, to čžini picžkow hlupych, puštych a bjesbóžnych, a tajšich ludži, kiž to čžinja, budže luby Wóh khostacž. Njepij ty tež žaneho palenza, so móže čže Wóh lubo mēcž!“ hólczez š prosča- žym hłóškom ščónčži.

Šchto to tola bėšche, šchtož wutrobu teho muža, kiž čžyšche so runje šamomordarja ščžinicž, tak špodžiwnje pohnu? Wryšlesche wón na swoje džěczži doma, abo trjechi zuseho džěščža hłóš jeho wuchjo, jako budžišche Wóh jeho warnowacž dal psched wēcžnym šatamánštwom, kotremuž napschecžo bėžecz bėšche šebi wón wotmyšlil? Wón so wotwobroczi, so hólczez njebny widžal, tak so jemu byly po ližomaj ronjachu. Šeho žyła bohášabnyčiwosč a hrěšchnosč w hoberškej wulkosčži psched nim štejesčtej; ale wón tež špóna, so jeho Bože šmiljenje špuschčžilo njeje a so je tež sa njeho hišchčezje woadacze. Dhrbjalo dha to tak čžežto byčž, pothm so je so psched Bohom pokorjał, so na to tež domoj wróćčič a swoju žonu wo woadacze prošyčž sa wšchu žaloscž, kotruž je na nju pschijješil? Š Božej pomozu dhrbjeshche so džě nětko wšchitko pschemėnicž, pschetož na swoju šamšnu móž a na štratosč swojich dobrnych pschedewšacžow, so wopilštwu wšdawacž, nochžyšche so wón dlěje špuschčezčž.

Sa mało hodžinow bė potom hornčžekšči mišchtr sašo pola tnyh swojich, kotšiz bėchu jeho dwaj dnjej dolho podarmo pytali. Šle žane šłowo poroka psches žoninej hubje njepšchindže. Šak někotry šrócz bėšche so wona w horzej modlitwje k Bohu wołala, so čžyž so jejny muž wot nješbožowneho njepočžinka wopilštwu wušwobo- džič a so by šchescžžijan — niz jeno po mjenje — byl; nětko bė ju tón šnjesh wušlyšchal. Běšche jej hačž dotal pschezo tak bylo, jako by pja ta proštwu wšebje sa nju we šwjatym Wóčžez- naschu ščala, so mohla bjes hórłoscze mužowny hrěch njescž, dha so nětko wobaj sa šebje modleschtaž: Njewjedž naš do špytowanja!

Š Božej pomozu bėšche tamny džěš woprawdže k hlubokemu, šnutškownemu wobrocženju š šuržom pschischlo a nowy duch a nowe žohnowanje do jeho domu šacžahnyšhtaj.

F.

Njebjeski Wóčez.

Š njebja wušłokcho,
Š raja wēcžnosčezje
Woko Najwuššchcheho
Na naš šhladuje.

Šróštwy našche šlyšchi
Wóh tam džěš a nóz;
Š wóčžnym šchitom pyšchi
Našch pucž jeho móž.

Š miłoscžu nam dawa
Wšchėdnu potrebu;
Šomhacž njeshastawa
W nušy, we horju.

Šrajcze ludžom wšchudže:
W njebju Wóčez je,
Kiž naš njeshabudže
W swojej dobrocze!

K. A. Fiedleř.

Wšchelake š bliska a š daloka.

— Šaridženu njedželu mējeshche so šwjatocžne šapokasanje šnjeha šararja Šcholty we Wulkich Šdžarach psches šnjeha šuper- intendentu šuringa w pschitomnosčži šnjeshow archidiakona Dobružšeho š Wojerez a šararja šriugarja š Lasa. Wóh luby šnjesh žohnui dušchompasčyšške ššutkowanje šnjeha šararja Šcholty na ššawach Šdžarowššezje wošadny!

— Ššchichodnu njedželu wotmėwa so žyrkwinska wššitazija w šnjeshwacžidle psches šnjeha tajneho žyrkwinsšeho radžičžela Meiera. Ša šerbškim šemšchenju šmėje šnjesh šarat Wšrosł-Šrodžiččžanski wššitazijšku rěčž.

— Šolleka sa šnutškowne mišionštwu, 1. pošutny džěš w Šakškej hromadžena, je wunješčla 23,500 hr., to je něšchto mało wjazy hačž 1907 (23,260), ale tola šhėtro wjele mjenje hačž 1906, hđžez bėšche wunoščł 26,996 hr. Šolleka je so rošdžělila k pod- pjerje wšchitkich wuššawow šnutškowneho mišionštwu w štraju.

— Šak mało so bohuzel pschijšaha šwjata džerži, wo tym šwėdčži wušbudjenje, kotrež ma so w tu šhwilu psched pschijšahnyh šudom w šipštu. Wo 39 wopacžnych pschijšahach a 34 šawjedže- njach k wopacžnej pschijšaze ma so šudžičž. 19 woššobow so šudži. Dušcha žyšeho šłóšniweho pašma je prjedawšchi hoshčenzat Reichart. Wón je se šwójimi towaššchemi jebanštwu wuwjedł a někotru šwójbu do njeshboža ššorcžil. Ššchi šwójich jebanštwach so woni mjes sobu psches wopacžne pschijšahi podpjerachu.

— Š šrusškej je so wółbne šhibanje sa wółby do šejma šapóšłanzow šapocžalo. Š ššosšoršško-šwojerowšškim wotšrejku njeje so mjenje hačž 8 kandidatom sa wółbu poššajilo. Wot ššonserva- tivnyh ššej poššajenaj: šnjesh š Šóh a š Lufe, wot nazionalšliberal- nyh šnjesh šamšški šudniški radžičžel šnaudt we šwojerezach a šnjesh ššišchwiz š ššiššezje, wot šwobodomnyššlych šnjesh šabrikški woššedžez ššweich š ššezje Wody a šnjesh šubler šširš je ššróžje, wot šožialdemokratow šnjesh ššolpa š šwojerez a šnjesh ššemann š ššulšeho ššáščna.

Listowanje. K. f. B. w Zh. Najwutrobniši džak za přecelniwu pošylku. Špomnjeny šhėrluš je hižom přełoženy; čf. Špėwafške č. 432. Za pomjenowanej šłowčy by „wudžerž“ prawy wuraz byl. Naj- wutrobniši poššrow! F.